RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2005/004 Rbs (.T)

i n d e k l a c h t e n nrs. 2004.2572 (057.04) en 2004.3114 (075.04)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar',

en tegen:

hierna te noemen 'de tussenpersoon'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar en de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft bij verzekeraar, door bemiddeling van het plaatselijke kantoor van een aan verzekeraar gelieerde bank (hierna: de tussenpersoon), een rechtsbijstandverzekering gesloten. Verzekeraar heeft het verlenen van de verzekerde rechtsbijstand aan een rechtsbijstandverzekeraar overgedragen.

In artikel 2 van de op de rechtsbijstandverzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden is bepaald:
'Uitgangspunt bij de behandeling van uw zaak is, dat dit gebeurt door een deskundige medewerker van (de rechtsbijstandverzekeraar)….'

De klacht

In 2001 is klager ontslagen. Om het ontslag aan te vechten had hij een advocaat nodig. Klager heeft de kwestie gemeld aan het plaatselijke kantoor van de tussenpersoon. Daar deelde men hem mee dat hij zelf een advocaat moest inschakelen, hetgeen hij vervolgens heeft gedaan.

Thans blijkt dat klager de niet op zijn ex-werkgever verhaalde kosten van zijn advocaat zelf moet betalen, omdat verzekeraar deze kosten niet wil vergoeden.

Het standpunt van verzekeraar en de tussenpersoon

Wegens de onderlinge verbondenheid hebben verzekeraar en de tussenpersoon besloten om gezamenlijk verweer te voeren.

Klager heeft zich in de ontslagkwestie laten bijstaan door een door hem zelf ingeschakelde advocaat in plaats van door een jurist van de

rechtsbijstandverzekeraar. Klager heeft daarmee in strijd gehandeld met artikel 2 van de verzekeringsvoorwaarden.

Klager stelt dat hij voordat hij de advocaat inschakelde, zich voor advies tot het plaatselijke kantoor van de tussenpersoon heeft gewend. Daar zou men hem hebben meegedeeld dat hij zelf een advocaat moest inschakelen. Hij zou er dus niet op geattendeerd zijn dat hij zich voor rechtsbijstand tot de rechtsbijstandverzekeraar moest wenden.

De leiding van het plaatselijke kantoor van de tussenpersoon stelt dat van een bezoek van klager als voormeld niets bekend is en dat, als een dergelijk bezoek toch zou hebben plaatsgehad, het onwaarschijnlijk is dat aan klager het door deze gestelde advies is gegeven. Baliemedewerkers hebben de instructie om bij vragen van klanten het naslagsysteem te raadplegen. Daarin staat duidelijk vermeld dat rechtsbijstand door deskundige medewerkers van de rechtsbijstandverzekeraar wordt verleend. Voorts had het op de weg van de door klager ingeschakelde advocaat gelegen klager erop te wijzen dat er geen verzekeringsdekking was.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar en de tussenpersoon, zijn klacht gehandhaafd. Klager merkt nog op dat beveiligingscamera's in het plaatselijke kantoor van de tussenpersoon het bezoek van klager moeten hebben geregistreerd.

Het oordeel van de Raad

1. Artikel 2 van de op de rechtsbijstandverzekering van toepassing zijnde verzekeringsvoorwaarden bepaalt duidelijk: 'Uitgangspunt bij de behandeling van uw zaak is, dat dit gebeurt door een deskundige medewerker van (de rechtsbijstand-verzekeraar)….'

2. Verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar en de tussenpersoon dat klager in strijd heeft gehandeld met deze bepaling en dat niet is gebleken dat het plaatselijke kantoor van de tussenpersoon aan klager het door deze gestelde onjuiste advies heeft gegeven dat hij zelf een advocaat moest inschakelen. Daarbij neemt de Raad in aanmerking dat niet aannemelijk is dat beveiligingscamera's in het plaatselijke kantoor van de tussenpersoon de door klager gestelde aldaar aan hem gedane mededelingen hebben geregistreerd of dat een dergelijke registratie nu nog voorhanden is.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 3 januari 2005 door mr. M.M. Mendel, voorzitter,
mr. D.H. Beukenhorst, drs. C.W.L. de Bouter en mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)